

lpf

Den æstetiske organisation

Hvordan kan organisationer bruge æstetik? lpf og Center for Corporate Communication sætter æstetikken i centrum ved en stjerne-spækket konference den 20. og 21. februar 2003.

Af Lonnie Hansen og Ole Thyssen

Organisationer kommunikerer æstetisk med sig selv og deres omgivelser. Det har de altid gjort. Men måden det sker på overvejes og fornyes løbende. Der indgås alliancer mellem erhvervsliv og kunst, image og retorik, fortællinger og reklame, design og arkitektur. Sonofon skaber figuren Polle fra Snave for at reflektere sine værdier og sit indsatsområde, og Novozymes engagerer en kunstnergruppe til at skabe et nyt sprog om gæringsprocesser til sine medarbejdere, alt imens nye hovedkvarterer skyder op for at fortælle om organisationers storhed og magt.

Hvorfor dette fokus på æstetisk kommunikation? Fordi organisationer er afhængige af evnen til at fange, fastholde og fortrylle opmærksomheden hos deres ansatte, deres kunder og den store offentlighed, og fordi den æstetiske udformning er afgørende for et budskabs gennemslagskraft. Det er vigtigt med viden og værdier. Men det er også vigtigt at kommunikere på en måde, som gør modtagerne modtagelige. Med fortællinger og design kan en organisation gøre andre ting end blot at meddele kendsgerninger eller opregne værdier.

Æstetik forbindes oftest med kunst. Men æstetik handler om mere end kunst. Organisationer kan bruge kunst, men de bruger også andre æstetiske virkemidler, når de skal forføre - og da al kommunikation er forførelse er spørgsmålet ikke om en organisation skal eller ikke skal forføre, men om den skal gøre det godt eller dårligt.

Fortsættes side 2

I dette nummer

Ny løn

Rennisson og Pedersen har kortlagt konsekvenserne af ny løn **03**

Ikke dot.com, men ha.com

Adjunkt Erik Højbjerg fortæller om de første erfaringer med succesuddannelsen **04**

Tre spørgsmål til professoren

Hvad bør man forvente sig af en moderne professor? To nye professorer fortæller **06**

Gruppedannelse på lpf

lpf er blevet opdelt i seks forskellige grupper. Læs om gruppen innovation og viden **08**

lpf's omverden

Institutlederen om lpf's omverdensrelationer og mange andre ting **10**

Nye bøger

En bog om Heidegger, en elliptisk arabesk, ny løn og meget mere. Læs fx side **11**

Læs Zizek

Bent Meier Sørensen introducerer til en af de vildeste penne i socialvidenskabens **12**

Raffnsøe er blevet dr. phil.

Hvad er en elliptisk arabesk? Dr. phil. Sverre Raffnsøe forklarer **14**

Verden set fra en redaktørstol

Politikens debatredaktør reflekterer over forskerens rolle i den offentlige debat **15**

Æstetik i centrum

Hvad er æstetik, og hvordan kan organisationer bruge æstetiske virkemidler? Dette spørgsmål behandles på en konference torsdag den 20. og fredag den 21. februar 2003, hvor en lang række personer med viden om æstetisk teori og praksis deltager. Her beskriver forskningspro-

fessor på Ipf og leder af Center for Corporate Communication, **Ole Thyssen** sammen med koordinator Lonnie Hansen ideen bag konferencen. Tilmelding til konferencen kan ske på www.cbs.dk/ccc

Konferencen vil åbne dialogen om organisationers brug af æstetiske virkemidler. For at indlede diskussionen har Center for Corporate Communication inviteret en række centrale personer inden for æstetisk teori og æstetisk praksis. Med deres bud åbner konferencen for forskellige indfaldsvinkler på, hvad æstetik er, og hvad æstetik kan bruges til.

Første dag: Torsdag den 20. februar

Konferencens første dag sætter den æstetiske teori i centrum og stiller spørgsmålet: Hvad er æstetik? Inden for de seneste år er den filosofiske æstetik blomstret op, og flere filosoffer har givet deres bud på, hvad æstetik er.

Søren Kjørup har i årtier beskæftiget sig med æstetisk teori. I 1971 udkom hans *Filosofiske problemer*, som satte fokus på "institutionen kunst" og som i 2000 blev genudgivet med titlen *Kunstens filosofi*. *Sverre Refnæs* udgav i 1996 en filosofisk æstetik, hvor han med afsæt i tysk filosofi undersøger, hvad "æstetisk sandhed" vil sige. *Ole Thyssen* undersøgte i *En mærkelig lyst* fra 1998 kunstens virkemidler, og i begyndelsen af næste år udgiver Thyssen bogen *Æstetisk ledelse* om den praktiske brug af æstetiske virkemidler. *David Favrholt* argumenterede i *Æstetik og filosofi* fra 2000 for, at æstetisk kvalitet handler om objektive træk ved kunstværket, som kan fastholdes med særlige parametre. *Frederik Stjernfelt* er i modsætning til de øvrige oplægsholdere ikke filosof, men litterat og har i bogen *Det underliggende* og i talrige artikler analyseret moderne billed-, skulptur- og ordkunst. Ordstyrer er *Steen Nepper Larsen*, som i årevis har undervist i og skrevet om kunst og æstetik.

Anden dag: Fredag den 21. februar

Konferencens anden dag stiller skarpt på de æstetiske virkemidler. Hvor og hvordan kan en organisation gøre en æstetisk indsats - ikke for kunstens, men for organisationens egen skyld? Det vil en række fremtrædende praktikere give deres bud på. Nogle er unge og visionære talenter, andre er fremtrædende brugskunstnere med livslang erfaring.

Dorte Mandrup-Poulsen, som i år har modtaget Henning Larsens pris, er kendt for bl.a. vandflyverhangaren på Holmen. Heroverfor står *Carsten Thau*, professor i arkitektur og forfatter til talrige bøger og artikler om arkitektur. Kunstneren *Per Arnoldi* og designeren *Ole Palsby* udgør et andet interessant par. Palsby er talsmand for design med funktionalitet og enkelthed. Han engagerer sig kun, når æstetikken kan skabe ny betydning eller forandring. *Per Arnoldi* er kendt som multikunsteren, der ofte bryder med den normale kunstnerrolle. Det gør ham ofte til en rød klud i kunstnerkredse og attraktiv for erhvervslivets top. Sociologen *Henrik Dahl*, direktør for Advice Analyse, åbner for en dialog om reklamens æstetik i samtale med det unge reklamebureau *Home Sweet Home*. I 2001 vakte *Home Sweet Home* røre ved at købe sig ind på Charlottenborg Efterårsudstilling - med en enorm reklameværdi som resultat og en kritik af "at sælge ud af kunsten". Nykredit markerer sig med en særlig profil som kunstmæcen. Vi har inviteret *Charlotte Sabroe*, kunsthistoriker på Vestsjællands Kunstmuseum og kunstkonsulent ved Nykredit til at tale om at arbejde æstetisk for organisationen. Hun indgår i samtale med galleriejer *Christian Dam*, kendt for det synspunkt, at organisationen skal bringe kunststudsmyskning op på et strategisk ledelsesniveau, hvor kunst understøtter organisationens visioner og værdier. Kommunikationschef ved Accenture *Sascha Amarasinha*, snart aktuel med en bog om fortællinger på jobbet, og skuespiller og kommunikationsrådgiver *Terese Damholt* har sammen arbejdet med overbevisning og argumentation. De diskuterer værdien heraf ud fra hver deres faglige udgangspunkt.

Ny Løn

"Det har givet anledning til forvirring og frustration, men også til en vis optimisme og opstemthed over at have forladt et lønsystem, hvor det kun var de grå hår, der talte", siger ph.d.-stipendiat **Betina Rennison**, som sammen med lektor Dorthe Pedersen har undersøgt

konsekvenserne af Ny Løn. Hvis man vil vide mere om Ny Løn kan man kontakte Betina Rennison, bwr.lpf@cbs.dk eller Dorthe Pedersen, dp.lpf@cbs.dk

Kampen om lønnen

Lektor Dorthe Pedersen og ph.d.-stipendiat Betina Rennison har undersøgt konsekvenserne af Ny Løn. Fire bøger er det blevet til. Nyhedsbrevet har bedt de to forskere gøre rede for centrale resultater på kortformel.

Nyhedsbrevet: Kan I generelt karakterisere, hvordan Ny Løn er blevet modtaget i amter og kommuner?

Betina Rennison: Mange er enige i principperne i Ny Løn, den mere fleksible og individuelle løn, hvor du får løn efter dine særlige funktioner, kvalifikationer og resultater. Men reelt har det ikke fungeret efter hensigten. Det er gyldne løfter uden reelt indhold, som flere medarbejdere udtrykker det.

Dorthe Pedersen: Det er meget karakteristisk, at Ny Løn i begyndelsen affødte en masse forventninger bl.a. om mere i løn, men også om udvikling og ledelse. Både det med at få flere penge i systemet, men også at få skabt det strategiske grundlag, der gør det muligt at koble løn og kompetenceudvikling, har været en stor udfordring.

Nyhedsbrevet: Hvilken funktion har Ny Løn reelt fået?

Betina Rennison: Det er vores oplevelse, at Ny Løn virker som en slags omstillingskatalysator, der for alvor sætter gang i udviklingen af strategier og politikker. Populært sagt forsøges skuffeplaner gjort til handleplaner.

Dorthe Pedersen: Men samtidig er et utvetydigt resultat af vores undersøgelse, at der er et strategisk efterslæb, og at der fortsat er et stykke vej at gå før den lokale løndannelse kobles direkte til virksomhedsmål og lokale personalepolitikker - før vi får et egentligt virksomhedsorienteret lønsystem.

Nyhedsbrevet: Hvis I skal pege på én betydningsfuld konsekvens af det nye lønsystem, hvad ville det så være?

Betina Rennison: Ny Løn har helt klart sat fokus på ledelse - på betydningen af at have en god ledelse, ja i det hele taget hvad ledelse vil sige på den enkelte arbejdsplads. Det er noget helt nyt for lederne at komme så tæt på deres medarbejdere. Tidligere kunne de bare henvise til lønkontoret, de kunne sende aben videre, men nu må de træde i karakter, nu kan de ikke længere køre på frihjul.

Nyhedsbrevet: Betina Rennison og Dorthe Pedersen, tak for interviewet.

Bøger om Ny Løn

Forskningsprojektet om Ny Løndannelse i amter og kommuner har i perioden 1998-2001 undersøgt implementeringen af Ny Løn i otte udvalgte cases (to amter, fem kommuner og et bydelstråd). Casestudiet er suppleret med en landsdækkende spørgeskemaundersøgelse af 3800 medarbejdere, tillidsrepræsentanter og ledere i de danske (amts) kommuner. Projektet ledes af lektor Dorthe Pedersen og er finansieret af de centrale (amts)kommunale parter. Projektet er publiceret i fire bøger:

1. *Løn mellem kollektiv & individ* af Dorthe Pedersen, Betina W. Rennison, Jørgen Steen Madsen & Flemming Ibsen. 2. *Kampen om lønnen - Politik, strategi & ledelse i Ny Løn* (Dorthe Pedersen & Betina W. Rennison), 3. *Forhandlingsystem - Konflikt eller forlig* (Jørgen Steen Madsen) 4. *Ny Løn mellem organisation og marked* Flemming Ibsen & Jens Finn Christensen. Samtlige bøger er udkommet på forlaget Kommuneinformation.

Ny uddannelse

- Når den overvældende søgning ikke er tilfældig, så hænger det sammen med det frugtbare tværfaglige samarbejde, der ligger bag uddannelsen og med et presserende behov for en uddannelse i virksomhedskommunikation, skriver **Erik Højbjerg**.

Erik Højbjerg er adjunkt på lpf og en af arkitekterne bag den nye succesfulde kommunikationsuddannelse. Kontakt Erik Højbjerg for yderligere information om uddannelsen.
@: ech.lpf@cbs.dk
WWW: cbs.dk/staff/ech/index.shtml

Ny kommunikationsuddannelse er en succes

lpf har været med til at designe den nye kommunikationsuddannelse på CBS, ha.kom. Foreløbigt er det en ren succeshistorie. Her fortæller en af bagmændene om uddannelsen, om samarbejdet og om filosofien bag.

Af Erik Højbjerg

562 ansøgninger til 80 pladser taler sit tydelige sprog: Lanceringen af CBS' nye bacheloruddannelse i virksomhedskommunikation var allerede inden studiestart i september en bragende succes. Søgningen oversteg alle andre bachelorlinier på CBS, kun overgået af HA-almen. Det er langt fra tilfældigt, skønt uddannelsens initiativtagere utvivlsomt må blinke over, hvor godt de egentlig har ramt et behov blandt de studiesøgende. Alene forhåndsinteressen medførte, at de oprindeligt planlagte 40 pladser blev fordoblet, hvilket ikke desto mindre udløste en adgangskvotient på 9,5. Når den overvældende søgning ikke er tilfældig, så hænger det dels sammen med det frugtbare tværfaglige samarbejde, der ligger bag uddannelsen, og dels med at der er et presserende behov for en uddannelse i virksomhedskommunikation - ganske enkelt.

Samarbejdet

Ha.kom.-uddannelsen er hverken resultat af en pludselig indskydelse eller af snævre faglige og personlige interesser. Hvis der findes en CBS-model for eksemplarisk tværinstitutionelt samarbejde om studieudvikling, så har kommunikationsuddannelsen fulgt den.

For år tilbage blev der forskellige steder på højskolen taget de første initiativer til at udvikle en uddannelse i virksomhedskommunikation. Det stod dog hurtigt klart, at mulighederne for at udbyde en sådan uddannelse måtte bero på et systematisk samarbejde mellem forskellige faglige miljøer. Blandt disse var det navnlig miljøer omkring ildsjæle fra Institut for Interkulturel Kommunikation og Ledelse (IKL) og vores eget lpf, der blev de bærende kræfter i samarbejdet. Men også CBS Learning Lab (tidl. DPS) blev knyttet til projektet, ligesom medarbejdere fra Institut for Industriøkonomi og Virksomhedsstrategi (IVS) samt Institut for Organisation og Arbejdssociologi (IOA) bidrog. Endelig påtog en gruppe studerende, fortrinsvis fra SPRØK og FLØK, sig et bemærkelsesværdigt ansvar for at bidrage til studieudviklingen.

Udfordringen var i mindre grad at fastlægge uddannelsens tværfaglige profil. Derimod var det vigtigt at finde en hensigtsmæssig pædagogisk model og definere dens kernekompetencer. En række forskellige modeller blev vendt undervejs, men bacheloruddannelsen blev i sidste ende valgt som grundlag for den læreproces, som nu er sat i gang. Set fra lpf har processen været overordentlig frugtbar og vi vil fastholde et ansvar for udviklingen af de kandidat- og masteruddannelser i strategisk virksomhedskommunikation, som ha.kom. uden tvivl vil kaste af sig.

Strategiske kommunikatorer

Filosofien bag uddannelsen bygger på, at kommunikation er blevet et helt centralt ledelsesansliggende for vor tids organisationer og virksomheder. Virksomheder og organisationer af enhver art forventes i dag at kunne formulere strategiske visioner og målsætninger i enkle og overbevisende vendinger, og at kunne integrere budskaber til og fra en mangfoldighed af forskellige publikummer på tværs af formelle organisationsgrænser. Det har tilført organisationen nye funktioner, og det er denne strategiske kommunikator, som uddannelsen ha.kom. kvalificerer til.

Kommunikationens mangfoldighed kalder på en interdisciplinær helhedsforståelse. Den skaber uddannelsen gennem en indføring i samfundsvidenskabelige og humanistiske problemstillinger. Det er en helhedsforståelse, der først og fremmest betoner et kommunikationsanalytisk og -strategisk perspektiv. Uddannelsen skal give de studerende både teoretisk og praktisk indsigt i de kommunikative processer og former, der giver en organisation sammenhæng og gennemslagskraft, som skaber et tilhørsforhold blandt organisationens interne og eksterne interessenter, og som tydeliggør organisationens ståsted og særpræg. Det bidrager samtidig til at udvide grænserne for, hvilke af organisationens aktiviteter der kan betragtes fra en kommunikationsvinkel.

Netop denne flerdimensionale tilgang skal sætte de studerende i stand til at medvirke ved kommunikationsstrategisk rådgivning på tværs af faggrænser og funktioner i organisationen. Det indebærer, at de kommende strategiske kommunikatører også skal lære at medreflektere muligheder og begrænsninger i deres egen arbejdsfunktion som brobyggere mellem faglige specialister, og som formidlere mellem organisationen og interessenter i dens omverden. Endelig skal de studerende i løbet af studiet blive bevidste om, hvordan et kommunikationsanalytisk og -strategisk blik på organisationen og dens omverden i sig selv producerer ændrede betingelser for organisationen.

Og heri ligger den egentlige forskel. Hvor de fleste eksisterende kommunikationsuddannelser især betoner det praktiske 'produktionsaspekt', dvs. hvordan det - groft set - er muligt mest effektivt at formidle et budskab mellem afsender og modtager, søger HA(kom.) at betone 'strategiaspektet' og dermed, hvordan organisationens konkrete formidlingsformer afhænger af et valg; nemlig af hvordan selve organisationen skal iagttage og håndtere problemstillinger om ledelse, økonomi, markedsføring og strategi som kommunikation. Målgruppen er således bred. Uddannelsen kvalificerer til at arbejde i virksomheder, interesseorganisationer, offentlige institutioner samt i konsulentbranchen. Samtidig kvalificerer bachelorstudiet naturligvis til fortsatte studier på kandidat- og ph.d.-niveau.

Progressiv opbygning

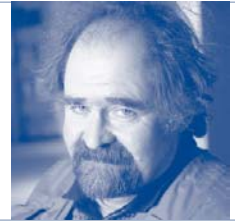
Kombinationsuddannelsens 6 semestre bygger på en progressiv pædagogik. Den starter i en problematisering af den traditionelle kommunikationsforståelse, hvor planlægningen af afsenders information dominerer. Den fortsætter i en integreret afsender-modtagerforståelse, hvor forholdet mellem kodning og reception gøres til genstand for strategi. Og den ender i en forståelse af kommunikationens iscenesættelse, hvor strategi bliver til et spørgsmål om organisationens refleksion over sig selv og andre som kommunikation. Der er en tæt relation mellem teori og praksis med virksomhedsnære cases, gæsteforelæsninger og et 3 måneders praktikophold på 3. studieår, som det afsluttende bachelorprojekt skal ligge i forlængelse af. Uddannelsen består af 5 fagblokke, der er i tæt samspil på hvert semester. De omfatter kommunikationsværksteder, kommunikationsteori og -strategi, erhvervsøkonomisk teori og analyse, samfundsanalyse og -diagnostik samt videnskabsteori og metode. Udover en række lpf-medarbejderes engagement i selve studieudviklingen og undervisningen er professor Niels Åkerstrøm Andersen og adjunkt Niels Tyge Thygesen endvidere fagansvarlige på de to sidstnævnte fagblokke.

Søgningen på ha.kom. tyder på, at højskoleledelsens beslutning om at gøre kommunikationsområdet til et særligt strategisk indsatsområde har været en rigtig satsning. Imens venter vi spændt på de første færdiguddannede fra ha.kom.-uddannelsen.

Professorens pligter

Ole Fogh Kirkeby kommer fra en stilling som forskningsprofessor på Ipf. Den 21. juni 2002 holdt **Ole Fogh Kirkeby** tiltrædelsesforelæsningsforud for udnævnelsen til professor går en lang akademisk karriere. Ole Fogh Kirkebys forfatterskab er omfattende.

I de senere år har han udgivet de meget omtalte bøger 'Ledelsesfilosofi. Et radikalt Normativt Perspektiv' og 'Organisationsfilosofi. En studie i liminalitet'. Senest har Ole Fogh Kirkeby udgivet bogen 'Loyalitet - udfordringen til ledere og medarbejdere'.

Tre spørgsmål til professoren 1

Denne sommer blev Ole Fogh Kirkeby professor i filosofi. Nyhedsbrevet har stillet tre spørgsmål om kravene til en moderne professor. Her følger Fogh Kirkebys svar.

Nyhedsbrevet: Hvad bør man forvente sig af en professor i dagens samfund?

Fogh Kirkeby: Indenfor vort fagområde, der er i så intim kontakt med praksis, er kravene anderledes og sikkert tungere end i naturvidenskab og humaniora og i dele af samfundsvidenskab, der alle kan forholde sig til en intern, institutionelt legitimeret forskningslogik. Vi i erhvervsøkonomiens univers er tvunget til på én gang at være forud for praksis OG at bremse de sider af den, der udvander tænkning og handlen. Erhvervsøkonomien er filtret ind i common sense og dagligdagsproglige begreber, der afspejler modebetonede idiosynkrasier, nødløsninger og overlagt "smartness", samt bevidstløs overtagelse af andre discipliners tilsyneladende vandtætte metaforik.

En professor i ledelsesfilosofi må være ekstremt, men ikke destruktivt kritisk. Vedkommende må kende til kvalificerede tidsdiagnoser i sociologi og økonomi og kunne forvandle dem til nøgterne billeder af en nær fremtid. Professoren må også være hyper-proleptisk, altså kunne skabe begreber, der foregriber og foranlediger praksis. En sådan professor må ikke lade sig bedøve af duften fra stadigt opståede nye "regionale ontologier", der fokuserer strategiske kerneområder, men må kunne se igennem kunstige grænser og præfabrikerede tematiske bokse.

Endelig må den stakkels professor heller ikke lade sig beruse af sit eget teoretiske "paradigme", men må - uden at være over-pragmatisk, endsige opportunistisk - kunne reflektere praksis' forvandlinger i sit teoretiske univers. Filosofi i egenskab af en sokratisk ubenovethed og samtidig mangel på skråsikkerhed er et glimrende pharmakon her.

Nyhedsbrevet: I Forsknings- og videnskabsministeriets notat om stillingsstrukturen på videnskabelige institutioner står der, at der hos en professor lægges vægt på vedkommendes evner og muligheder for at kunne videreudvikle det fagområde, inden for hvilket han eller hun er blevet ansat som professor. Hvordan fortolker du det?

Fogh Kirkeby: At udvikle et fagområde betyder i dag at forvandle det. Forvandling er en proces, der på én gang har en atavistisk, ja, anakronistisk kerne, og samtidig evnen til at forskyde begrebs-verdener mod en ny transparens. Således kan fagområdet på én gang gøres mere og mere unikt ved at definere formlogikken for den empiriske praksis - hvert fagområde må udvikle egne kvalitative metoder, OG åbne mod samfundstænkningens kerne, der er og bliver lige så simpel som barnet i vore fælles kroppe.

Nyhedsbrevet: Kan du, nu da du er blevet professor, af og til ønske dig tilbage til før ungdomsoprøret, da en professor stadig var en professor?

Fogh Kirkeby: De professorer, der levede før ungdomsoprøret, led ofte af en form for fokuseret alzheimer, der indtrådte med tiltrædelsen. Savner vi den?

Nyhedsbrevet: Professor Fogh Kirkeby, tak for interviewet.

Interview: Søren Overgaard Nielsen

Professorens pligter

Per H. Hansen kommer fra et professorat på Institut for Historie, Syddansk Universitet. Han holdt tiltrædelsesforelæsning den 25. oktober 2002, hvor han talte under overskriften 'Bo rigtigt! Møbelklassikerne, boligen og den gode smag.'

Per H. Hansen er blandt andet forfatter til bøgerne 'Den danske Bank', 'På glidebanen til den bitre ende. Dansk bankvæsen i krise, 1920-1933' og 'Da sparekasserne mistede deres uskyld. En historie om sparekasser og samfund i opbrud, 1965-1990'.

Tre spørgsmål til professoren 2

Per H. Hansen er denne sommer blevet professor i virksomhedshistorie på lpf. Derfor har nyhedsbrevet stillet ham tre spørgsmål om professorrollen.

Nyhedsbrevet: Hvad bør man forvente sig af en moderne professor?

Per H. Hansen: Jeg ved ikke, hvad "man" bør forvente, men jeg kan sige, hvad jeg forventer af mig selv. Ud over at være fagligt dygtig inden for mit område har jeg også en stærk forventning til mig selv om at være med til at udvikle faget - ikke mindst i metodisk og teoretisk henseende, hvor store dele af dansk historievidenskab også virksomhedshistorien har været ret konservative i mange år. Det betyder, at det er relativt traditionelle problemstillinger, der tages op. Jeg synes det kunne være interessant at arbejde kritisk historisk med nogle mere tværfaglige problemstillinger, der for tiden optager erhvervslivet - f.eks. socialt ansvar, værdier, kultur og identitet og branding. En del af det er jo ikke så nyt, og ind i mellem synes jeg, at der er lovlig megen "varm luft" i noget af det.

Jeg føler mig også stærkt forpligtet til at være igangsættende og forandringsskabende både inden for og uden for institutionens rammer. Det gælder forskning og undervisning og i forhold til at sørge for, at fagets bedste unge talenter får mulighed for at udvikle sig og skabe en karriere i konkurrence og samarbejde med hinanden.

Kort sagt er det ikke nok at være helvedes klog som professor. Der stilles også krav om udadvendthed og vilje til forandring og fornyelse, og det skal jeg nok ikke være ked af.

Nyhedsbrevet: I Forsknings- og videnskabsministeriets notat om stillingsstrukturen på videnskabelige institutioner står der, at der hos en professor lægges vægt på vedkommendes evner og muligheder for at kunne videreudvikle det fagområde, inden for hvilket han eller hun er blevet ansat som professor. Hvordan fortolker du det?

Per H. Hansen: Det er da en god ide. Bare alle professorer ville gøre det. Som professor ser jeg det som en af mine primære opgaver at udvikle faget ikke bare forskningsmæssigt, men i høj grad som en infrastruktur eller et netværk. Jeg vil gerne bruge mit internationale netværk til at øge dansk virksomhedshistories internationale forankring og position. Men det handler jo både om evner og muligheder. Og mulighederne er jeg jo ikke alene herre over. Der er mange arbejdsopgaver, og pengene er ret små. Det fremmer ikke mulighederne for at udvikle fagområdet.

Nyhedsbrevet: Kan du, nu da du er blevet professor, af og til ønske dig tilbage til før ungdomsoprøret, da en professor stadig var en professor?

Per H. Hansen: Ja! Nej vent, det er en fælde, ikke? Jeg tror, det er væsentligt sværere at positionere sig som professor i dag. Det er ikke nok at være professor, du skal vise, at du har fortjent det. Hver dag resten af livet. Det er en tung byrde, når du lige er begyndt et helt nyt sted og dårligt nok aner, hvor blyanterne ligger.

Nyhedsbrevet: Professor Hansen, tak for samtalen.

Interview: Søren Overgaard Nielsen

Gruppen innovation og viden på Ipf

CBS er nordeuropas største business school. Og Ipf er det største institut på CBS. Der er omkring 120 medarbejdere på Ipf, og det vokser. Bandt andet derfor er Ipf blevet opdelt i fem faggrupper og en administrativ gruppe. I de kommende numre vil nyhedsbrevet på skift

præsentere disse grupper. Her lægger vi for med gruppen i innovation og viden.

Kasper Birkeholm Munk fortæller om filosofien bag gruppens arbejde. Kontakt Kasper Birkeholm Munk på kbm.ipf@cbs.dk.

Innovativ viden og vidende innovation

Gruppen i innovation og viden har 23 medarbejdere. Men hvad laver de? En yngre videnskabelige medarbejder præsenterer her gruppen.

Af Kasper Birkeholm Munk

Forskningsgruppen i innovation og viden - i daglig tale MINK-gruppen (management of innovation and knowledge) er en multidisciplinær forskningsgruppe, som består af 19 forskere med forskellig baggrund, for eksempel politologi, filosofi og organisationsteori. Syv af gruppens medlemmer er ph.d.-studerende, og gruppen har yderligere tre gæsteprofessorer tilknyttet. Gruppens medlemmer arbejder med ledelse af innovation og viden i organisationer og institutioner - især med fokus på samarbejdsrelationer mellem stat, industri og universiteter. Gruppens forskningsstrategi udgøres af tre søjler, og det anses som vigtigt at tiltrække funding til alle søjler. Aktuelt har gruppen afsendt ansøgning på 8.2 millioner til Statens Samfundsvidenskabelige forskningsråd (SSF). Næste år forventes to større ansøgninger til hhv. SSF og EU's 6. rammeprogram. Der satses bevidst på større projekter, som er med til at give en solid og længerevarende base.

Verdens første publikations-pipeline

Forventninger i samfundet til anvendeligheden af universitær forskning og vidensproduktion har haft afgørende betydning for MINK-gruppen. Disse tendenser har fordret igangsættelse af en række initiativer, som gerne skulle komme kvaliteten af vores forskning og det omgivende samfund til gode. Et af disse tiltag er øget fokus på output - både kvalitativt og kvantitativt. Kvalitativt i den forstand at samarbejde både og eksternt gerne skulle bibringe mere solid forskning, som kan måle sig med udenlandske institutioner, og som er publiceringsværdig i internationale tidsskrifter. Kvantitativt i den forstand at mere af forskningen planlægges på en sådan måde, at vi til fulde udnytter den fælles viden i publikationsøjemed.

Gruppen har i den forbindelse udviklet en såkaldt publikations-'pipeline', som løbende viser status på igangværende projekter og papers udarbejdet i gruppen. Dette er med til at skabe gennemsigtighed i, hvad de enkelte arbejder med, og hvordan der gøres fremskridt i de enkelte opgaver. Pipelinen vil senere på året blive udbygget med en lagring af gruppens forskningsoutput i en database - en database som forhåbentligt kan understøtte implementering af et 'impact'-mål i fremtiden. Resultatet af det nye fokus er tydeligt: 16 internationale publikationer i år alene - og mange af disse er co-authored. Gruppen håber således, at pipelinen kan tjene som inspiration for andre forskningsgrupper på Ipf. Oven i den synlighed, som øget publikationsrate bibringer, er det gruppens dedikerede

Ny artikel: Ledelseskonsulenter og vidensøkonomien

Ledelseskonsulenter er væsentlige aktører i vidensøkonomien. Gennem at udvikle og overføre ledelsesviden spiller de en vigtig rolle i forhold til deres klienter.

Flemming Poulfelt (Ipf) og Marjatta Maula sætter i denne artikel fokus på, om de regler og principper for god erhvervsetik som foreligger i branchen (Codes of Professional Conduct and Codes of Ethics) matcher de måder konsulenter arbejder på og konsulentvirksomhedernes læringsbehov. Artiklen viser, at de forekomme

principper ikke virker helt ajourførte i forhold til praksis. I begge tilfælde synes spørgsmålet om dynamik og behovet for procesforløb at være utilstrækkeligt inkluderet i regelsættene. KNOWLEDGE TRANSFER, CONSULTING MODES AND LEARNING. DO THE CODES OF CONDUCT AND ETHICS REFLECT REALITY IN MANAGEMENT CONSULTING IN RE-IMAGINING BUSINESS ETHICS. I *Research in Ethical Issues in Organizations*, 4, 2002, pp.125-143.

Gruppen innovation og viden på lpf

Anders Toftkjær Andersen, projektass.,
Anders Bordum, lektor, **Peter Holdt Christensen**, adjunkt, **Lars Frode Frederiksen**, ph.d.-stip., **Kristian Gylling**, projektass., **Finn Hansson**, lektor, **Thomas Hellström**, gæsteprof., **Henrik Herlau**, lektor,

Maja Horst, ph.d.-stip., **Kenneth Husted**, lektor, leder MINK, **Merle Jacob**, gæsteprof., **Jakob Vestergård**, forskningsass., **Kasper Birkeholm Munk**, ph.d.-stip., **Mette Mønsted**, prof., **Sanne Fejfer Olsen**, forskningsass., **Eva Parum**, eks. lektor, **Cynthia**

Selin, ph.d.-stip., **Jon Pedersen**, ph.d.-stip., **Nicoline Jacoby Pedersen**, forskningsass., **Charlotte Bastholm Pedersen**, adm. medarb., **Christian Vintergaard**, ph.d.-stip., **Kristian Weise**, projektass., **Søren Wenneberg**, lektor, Institutleder

mål til stadig at skabe og vedligeholde relationer til vores omverden. Dette gøres gennem deltagelse i netværk, forskningssamarbejde og konferencer.

MINK-gruppen har lige stået i spidsen for en meget stor conference. 'The 4th Triple Helix Conference' blev afholdt over fire dage i begyndelsen af oktober, og den havde mere end 300 deltagere fra universiteter, offentlige institutioner og industri fra hele verden. I andre sammenhænge inddrages omverdenen gennem deltagelse i advisory boards og tillige som en systematisk del af undervisningen med meget stor succes. Samarbejdsrelationer med andre vidensinstitutioner har indtil videre resulteret i udviklingen af en ny cand.merc.-linie i innovation. Den foreløbige liniebeskrivelse er allerede sendt til bedømmelse i cand.merc.-studienævnet. Denne udvikling er sket i samarbejde med Risø og andre institutter på CBS. Generelt skal planlægning af samarbejder i fremtiden systematiseres og professionaliseres, således at dette bliver en integreret del af det daglige arbejde.

MINK i undervisningen

I undervisningsøjemed dækker MINK-gruppen en række populære fag på HA- og cand.merc.-niveau, eksempelvis Innovation Management in a Knowledge Society og Innovationsledelse og -strategi, som begge har en stor studentertilgang. Derudover har gruppen hhv. været hoved- og medansvarlig på to ph.d-kurser i forsknings- og innovationsledelse og i knowledge management. Som noget nyt udbyder gruppen i samarbejde med HHE et executive-kursus i forskningsledelse. Over tyve deltagere har allerede meldt sig. Ligeledes har udviklingen af en master i knowledge management (MKM) båret frugt. Første hold begynder foråret 2003 og kan forvente spændende international inspiration fra blandt andre Laurence Prusak, John Seely Brown og Georg von Krogh.

For i stigende grad at skabe et dynamisk, kreativt og fleksibelt arbejdsmiljø, som understøtter aktiviteter og samarbejdsrelationer i gruppen, sidder størstedelen af gruppens medlemmer i et åbent kontormiljø, hvor fysiske grænser er nedbrudt. Dette kontor er et forsøg på at nytænke den måde, som forskning bliver til på, og det følger i øvrigt meget fint i tråd med gruppedannelserne på lpf. Kodeordet er teambaseret forskning med inddragelse af den verden, vi omgiver os med - netop som der plæderes for i gruppens forskning. Fremtidige tiltag i gruppen er allerede på tegnebordet. Modularisering af undervisning og team-building med gruppens medlemmer er blot nogen af de aktiviteter, der barsles med. Alt sammen for at skabe mere og bedre samarbejde med virksomheder og organisationer udenfor lpf.

Sverre Raffnsøes disputas

"Samtidig med at han skriver i den akademiske jargon, er han en fremragende skribent, som trækker på mange ressourcer, udviser en næsten feminin omsorg for ikke at lade sine kategorier blive voldelige, og krydrer sin fremstilling med æstetiske og eksistentielle temaer, hvor den lærde stemme begynder at vibrere og tilværelsens grundløshed eller tragik viser sit ansigt." **Fra Weendavisen**
 "Pseudoteksters strategi består i at få læserens hjerne til at kortslutte alt med alt, hvilket bevirker

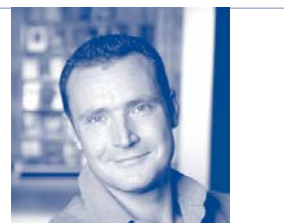
et art cerebral varmedød uden fokus. Og tilsvarende oplever forskere af Sverre Raffnsøes type heller ikke sig selv som charlataner - for de tvivler ikke på, at i mesterlærens komplekse broderier gemmer Lyset sig; og det er skam Lyset selv, der besidder denne forførende og stadig unddragende natur." **Fra Politiken**

Sameksistens uden common sense: en elliptisk arabesk, af Sverre Raffnsøe, 3 bind, Disputasen er udkommet på Akademisk Forlag

Instituttet og omverdenen

- På lpf vil vi gøre en forskel i forhold til ledelse i videnssamfundet. Vi vil på samme tid gerne tilbyde eksisterende og kommende ledere et intellektuelt pusterum og nye faglige udfordringer. Et pusterum hvor der er tid til at reflektere videre over de mange forandringer og den

høje hastighed i ledelses- og organisationsudviklingen, siger **Søren Barlebo Wenneberg**. Kontakt institutleder Søren Barlebo Wenneberg på sw.lpf@cbs.dk

Relevans og omsættelighed

Videnssamfundet stiller store krav til ledelse. Organisationerne skal forandre sig, være lærende og evigt forandringsparate. Det er vigtigt at udstråle de rette værdier for at kunne tiltrække de bedste medarbejdere.

Af Søren Barlebo Wenneberg

Ledelse skal i høj grad baseres på tillid - både internt og eksternt - da gode vidensmedarbejdere ikke kan kommanderes rundt. Man skal konstant forholde sig til omverdens krav, forventninger og oplevelser.

Nye ledelsesformer og -modeller kommer lige så hurtigt frem som modens mange forskellige kollektioner og modeller. Ledere skal konstant forny deres praksis og konsulenterne ligeså. Man skal løbende reflektere over egen praksis og forsøge at forny den. Det er nemt at blive forpustet som leder i videnssamfundet.

På lpf vil vi gøre en forskel i forhold til ledelse i videnssamfundet. Vi vil gerne på samme tid tilbyde nuværende og kommende ledere et intellektuelt pusterum og nye faglige udfordringer. Et pusterum hvor der er tid til at reflektere videre over de mange forandringer og den høje hastighed i ledelses- og organisationsudviklingen. Og faglige udfordringer der består i at reflektere yderligere over, hvad ledelse er og må være i et moderne samfund, hvor viden, værdier og forandringer er nøglebegreber. I et samfund hvor der både skal skabes økonomisk råderum og menneskelig udvikling.

For at gøre vores ledelsesforskning relevant og for at få den omsat til konkrete tiltag må vi som forskningsinstitut også forandre os. Nye uddannelser med nye faglige perspektiver og med mere involvering af ledere fra praksis er en måde at gøre det på. En solid og gennemprøvet måde at omsætte vores forskning på. En anden - mere hurtig omsættelig - måde at sikre den samfundsmæssige relevans er ved at skabe nye og tættere koblinger til ledere i praksis. Erhvervskonferencer, workshops, executive kurser og advisory boards er nogle af måderne at gøre det på. På lpf har vi taget fat i begge udfordringer.

Nye uddannelser

På uddannelsesfronten er en række nye og meget spændende uddannelser sat i gang eller lige ved at blive det. Vi er netop startet en ny uddannelse i erhvervsøkonomi og kommunikation (sammen med et andet institut på CBS). Den hedder ha.kom. En uddannelse der skal give erhvervslivet flere folk med både en stærk økonomisk, organisatorisk og kommunikativ kompetence. Det er en uddannelse, hvor vi gør meget for at få relevante praktiske problemstillinger ind i undervisningen. De nye studerende på uddannelsen er meget engagerede og virkelig dygtige. Her er der noget at glæde sig til, hvis man mangler nogle gode folk med disse vigtige kompetencer.

Vi er også i gang med en anden stor satsning - en executive master i knowledge management. Det er vores knowledge management professor, Mette Mønsted, der står for udviklingen af denne internationalt orienterede master. Det er lykket at få nogle af verdens bedste kapaciteter inden for dette område til at være undervisere, hvilket er med til at gøre den rigtig international i sit sigte, samtidig med at det giver den bedste og sidste nye forskning som fundament. Interesserede kan henvende sig på +45 38 15 37 69 eller på mkm@cbs.dk eller på uddannelsens hjemmeside www.mkm.cbs.dk.

På tegnebrættet er en ny cand.merc-linie i innovation management. Den skal både give de studerende entreprenør kompetencer og viden om, hvordan man leder innovation og vidensudvikling - ofte i et samspil med en række andre organisationer koblet i netværk. På denne uddannelse er det også helt essentielt at det praksisnære spiller en afgørende rolle, så mange kompetente ledere fra praksis vil blive trukket ind. Interesserede kan henvende sig til gruppeleder Kenneth Husted.

Kontakt

Men uddannelser tager tid. Derfor er der også behov for hurtigere kanaler og anderledes tæt interaktion mellem ledere i praksis og os som universitetsinstitut. Vi laver derfor en del erhvervskonferencer og executive courses, hvor folk udefra indbydes til at diskutere en række aktuelle, relevante og spændende emner. I fremtiden vil vi lægge endnu større vægt på dette. Det er også en vigtig måde, hvorpå vi kan få en input til og reaktioner på vores arbejde.

I det hele taget vil vi gerne mere i samspil med vores omgivelser og vores interessenter. Det kræver, at vores organisation bliver bedre til at håndtere de mange relevante eksterne interessenter. Derfor har vi sat en række organisatoriske initiativer i gang. For det første skal vi være bedre til at synliggøre vores forskning og aktiviteter. Vores hjemmeside er således under revision. For eksempel kommer der mere stof og flere nyheder i fremtiden. Hold derfor øje med www.cbs.dk/departments/mpp/. For det andet skal vi ikke kun sende materiale og invitationer ud til dem, vi kender i forvejen. Vi vil gerne ud til flere. Vi er ved at udvikle databaser og informationspakker til dette formål. For det tredje er vi ved at designe nye samarbejdsmuligheder, så det er nemmere at lave forsknings- eller udviklingssamarbejde med os. Interesserede kan henvende sig til mig. For det fjerde er det indlysende, at vi behøver hjælp til dette. Vi er ikke de bedste til at vide, hvad omverdenen har behov for og forventer af os. Derfor har vi bedt omverdenen om hjælp. Dette sker ved at vi er ved at løbe en række advisory boards eller følgegrupper i gang. Grupper der kan give os input, råd og sparring. Det er noget vi ser meget frem til og forventer os meget af. Interesserede kan også henvende sig til mig eller vores administrator på dette Anje Schmidt.

Vi håber, tror og arbejder på, at det alt sammen kan være med til at sikre mere relevant og omsættelig ledelsesforskning.

Kim Gørtz: Tankens Åbenhed

Tankens åbenhed leverer et samlet bidrag til, hvilke temaer og centrale områder der er på spil i Martin Heideggers sene værk efter 2. verdenskrig. På baggrund af Heideggers kritik af den filosofiske tænkning og hans inspiration fra Meister Eckehart og Friedrich Hölderlin præsenterer bogen et radikalt bud på, hvad det vil sige at tænke væsentligt. Bogen undersøger, hvorvidt en sådan tænkning i grunden er religiøs, mystisk eller poetisk. **Kim Gørtz** stiller sig selv og sin samtid den afgørende udfordring at formulere

forudsætningerne for, at mennesket i dag formår at praktisere frigivelse, åbenhed og nærvær. Heidegger er ikke blot interessant i dag, fordi han er foregangsmand for den omfattende "postmodernisme", men især fordi han i sine senere værker udvikler en filosofisk åbenhed, der har inspireret mange senere tænkere og forskere.

Bogen udkommer på Samfundslitteratur i Januar.

Forskning uden for lpf

Der findes anden interessant forskning end den, som bedrives på lpf. Derfor fortæller én af lpf's medarbejdere i en fast tilbagevendende rubrik om et forfatterskab, en bog eller en artikel skrevet uden for lpf's mure, og som man bør læse netop nu. **Bent Meier Sørensen**

fortæller her, hvorfor Zizeks maniske pen ikke er uvæsentlig. Bent Meier Sørensen er ph.d.-stipendiat og skriver en afhandling om social kreativitet og ny produktion af subjektivitet i den integrerede verdenskapitalisme.

@: bem.lpf@cbs.dk

Velkommen til virklighedens ørken

Af Bent Meier Sørensen

Skal man introducere Slavoj Zizek på relativt kort plads, giver det ikke megen mening at forsøge at referere pointerne i hans øvre. De der kender til teksterne forstår hvorfor: Slavoj Zizek er en formidabel intellektuel, han tænker i kaskader snarere end i sætninger, og hvert udsagn er mineret med pointer, fattelige og ufattelige i en diabolisk malstrøm af dyb belæsthed, det hele superviseret af en frygtindgydende analytisk bevidsthed.

Associationskraften er eksplosiv, men anliggendet forbliver altid i fokus. For at give en appetizer til Zizek vil jeg, i stedet for at referere for meget, med udgangspunkt i hans seneste bog og med en tilsvarende ortografisk frivolitet prøve at zizekke. Som Morpheus hilser Neo, da han vågner op efter befrielsen fra den falske virkelighed i *The Matrix*:

Welcome to the Desert of the Real!

'I vore dagligliv (foregiver) vi at begære ting, som vi ikke rigtigt begærer, således at den værste ting der i sidste ende kan ske for os, er at FÅ det vi "officielt" begærer. Lykke er da i følge sin natur hyklerisk: Det er lykken ved at drømme om ting, vi i grunden ikke ønsker,' skriver Zizek i *Virkelighedens Ø*, som udkom på dansk i år.

Dette tomme begær gælder naturligvis i særlig grad os, de puritanske akademikere, de venstreorienterede, eller værre endnu, de velorienterede, der, igen: naturligvis ikke er vel- eller venstreorienterede på nogen positiv måde, men på samme flaggelantfacon: vi drømmer om et samfund, vi i grunden ikke ønsker. Thi i det samfund ville vi ikke kunne bevare vor privilegerede position, vi lever af det system, vi foragter, læseren kan blot overveje, hvad vi skulle lave, hvis enhver plebejer eller trash-proletar fik lov til at fiske om formiddagen og konferere om eftermiddagen, *comme nous*. Det er derfor, det giver ganske fin mening på et helt simpelt niveau, når liberale regeringer (i sig selv et håbløst *contradictio in adjectum*) besidder et fundamentalt had til eksperter og almen viden, selvom de naturligvis heller ikke ønsker at FÅ det 'frie' samfund, de 'officielt' begærer, for hvem skulle så bekymre sig om deres heroiske mening. Resultatet er, at disse neoliberale kabinetter - i Italien, i Østrig, i USA, i Danmark - aktivt omskaber hele befolkninger til *FORDUMMEDE HORDER*. Det sker ved eksempelvis i Danmark at udrydde de råd, hvorigennem befolkningen faktisk får hjælp til kompleksitetsreduktion, samtidigt med at man via mantraet 'liberalisering' tvinger giftgasser og opløsningsmidler, tobak og alkohol, ned i halsen på borgerne og deres børn. Som Marx gjorde klart er kapitalismens stærkeste træk den kontinuerlige produktion af stupiditet, der holder cirkuset på landevejen. Der er stemmer i dumhed, fuldskab, fedme og lungekræft.

Denne fordummelse, den hånd som staten konstant rækker produktionen af stupiditet, giver ifølge Zizek mening, fordi viden fundamentalt set gør os ulykkelige. Reaktionen - den politiske, den sociale, den religiøse reaktion - ønsker ikke at folk véd noget af betydning. Det er baggrunden for nutidens leflen - i ministerier, i medier, såvel som over hækken eller affaldscontaineren - for nytteløs og banal 'paratviden', hvor quizzet, tests, spørgeskemaer, evalueringer og rigide læseplaner erstatter en fokusering på selve det aktuelle og pinagtige *PROBLEM*. Stupiditeten, denne trang til ikke at vide, er en antitese til den udbredte, humanistiske forestilling, at vi alle sammen er utroligt nysgerige, et udsagn der ofte mystificeres med tilføjelsen 'som børn jo er det.' Romantisk pladder er det: jeg var ikke noget nysgerrigt barn, derimod skovlede jeg rigeligt med viden ind, der bekræftede de fordomme, jeg allerede som spæd var blevet nedsænket i: at det var bedre at være mand, hvid, 'boglignende begavet' og kristen, end det var at være noget som helst andet.

Slavoj Zizek

Zizek er uddannet i filosofi og psykologi, og er doktor i filosofi fra University of Ljubljana og doktor i psykologi fra Universite Paris-VIII. Han er i dag ansat på Institut for filosofi på University of Ljubljana. I gennem 80'erne var **Slavoj Zizek** politisk aktiv i den ikke-parlamentariske

opposition og stillede op som præsidentkandidat i det første flerpartivalg i Slovenien i 1990. Alene i år er *Det skrøbelige absolutte* (Gyldendal), *Om troen* (Anis) og *Velkommen til virkelighedens Ø* (Information Introite! Publishers) udkommet på dansk.

Uddannelse er, som Bourdieu, bondesønnen fra Algier, beskt konstaterer, altid en udvælgelse af de allerede udvalgte. Selv ville jeg ikke vide noget om kvindens positive gestalt, det sortes positive gestalt et cetera ad infinitum: Lykkens vej er uvidenhedens. Hvad angår selve projektets telos - lykken - er vi dermed belært om den Zizekske indsigt: at LYKKE er et HEDENSK begreb, der bekræfter de stærke i retten til riget. Så hvis liberalt indstillede læsere har gnækket lykkeligt over Zizeks dom over de 'venstreorienterede', har man derved udover hedenskab tillige demonstreret ukendskab til Zizeks fulde ærinde: I bogen *Om troen* dekonstrueres selve kernen i det neoliberale projekt, nemlig forestillingen om subjektets valg, et valg der vises at være en helt igennem ideologisk konstruktion i markedets billede. Videre vises i *Velkommen til virkelighedens ørken* tillige LYKKE at være det falske billede, der er vehikle for den ligeså liberale, multikulturelle ideologi om, at vi alle kan komme over gennemsnittet og finde lykken.

Modstand bliver herved et aldeles meningsløst begreb, thi indeni de store tyranner - der jo faktisk tyranniserer os (Putin, Bin Laden, Kissinger, Citizen Kane) - er der mennesker 'som os'. Og da vi alle er skabt lige og med en lige ret 'to pursue happiness', skal alle give plads til alles forskellighed og entrepreneurship, hvilket selvfølgelig har som konsekvens at de 'svage', bondesønner fra Algier, bliver trampet ned af de 'stærke', borgerskabets dumme børn. Der er imidlertid SLAVEMORAL i begge ender af piskan: med Nietzsche bliver opgaven at pege på Overmennesket, der ikke behøver Undermennesket.

At løse denne opgave nås, ifølge Zizek, ikke via postmoderne relativisme, thi spørgsmålet drejer sig om engagement, endog et DOGMATISK engagement, den hjertets renhed, at ville ét, kristendommens gåde. Hvad angår den postmoderne relativisme udtrykt i credoer af typen 'vort perspektiv er kontingent', 'alt kunne være anderledes' - mobiliserer Zizek den gamle ortodokse papist G. K. Chesterton i *Virkelighedens ørken*: 'På ethvert gadehjørne kan vi møde mennesker, som ytrer den afsindige og blasfemiske påstand, at det kan være, han tager fejl... at det naturligvis kan være, at hans synspunkt ikke er det rigtige. Selvfølgelig må hans synspunkt være det rigtige, ellers er det ikke hans synspunkt.' Det blasfemiske ligger naturligvis i, at man via relativeringen sikrer sin position i stedet for - som man ellers urgerer at ville - at udsætte sig selv for mulig modstand. Herved bliver den beskedne position den EGENTLIG privilegerede: med andre ord vinder vi, FEDTSPILLERNE, altid over FUNDAMENTALISTERNE. Men mister vi ikke, spørger Zizek, det sublime ekstra som findes mellem den blotte Væren og Begivenheden?

Russerne har to ord for sandhed. *Istina* dækker den blot faktuelle, positivistiske sandhed, *Pravda* dækker selve den selvrelaterede Sandheds-Begivenhed. Pravda er imidlertid modsat istina intimt forbundet med RISIKO. Pravda er det der sker i Kristus-Begivenheden, hvor Kristus ikke opfattes som et 'godt og viist' New Age-fjols, men som den MIRAKULØSE BEGIVENHED, der får Kierkegaard til at suspendere det etiske og Lenin til at handle, ikke som den moralske relativist Machiavelli, men som en troens ridder. Drukne i vestlig pragmatisme, der, blasfemisk, håner fundamentalismens helljertede engagement, investerer Zizek den kristne forestilling om at 'genfødes i troen', et ubetinget subjektivt engagement i det skrøbelige absolutte, via hvilket vi er rede til at suspendere endog den etiske substans i vores væsen i tillid til BEGIVENHEDENS revolutionære kraft, altså nåden. Denne messiansk zizekkende strategi kan fremskrives som den komplementært/absurdistiske proces Napoleon brandede sig med: on attaque, et puis on verra. Vi angriber, og så må vi se, hvad vi gør.

Neo, wakening: 'Am I dead?' Morpheus, smiling: 'Far from it.'

Dr. phil. Sverre Raffnsøe

- Vi oplever os alle som indspundet i et underligt immaterielt bånd, der binder os sammen. Hver enkelt af disse bindinger kan vi principielt ændre efter forgodtbefindende; men vi kan kun konfrontere en lille del af netværket ad gangen, siger **Sverre Raffnsøe** om den afhandling, han

for nylig erhvervede dokortitlen på. Sverre Raffnsøe har længe været gæstektor på Ipf. I dag er Sverre Raffnsøe lektor på RUC.

All that is solid...

Interview med dr. phil. Sverre Raffnsøe om hans monstrøse afhandling *Sameksistens uden common sense. En elliptisk arabesk*, som er udkommet på Akademisk Forlag.

Nyhedsbrevet: Sverre Raffnsøe, du har for nylig erhvervet titlen doctor philosophiae på et kæmpe trebindsværk *Sameksistens uden common sense*. På bagsiden kan man læse: "Indspundet i det aktuelle stærke og foranderlige sociale bånd kan den enkelte i dag på én gang betragte sig som fri og afmægtig." Rousseau og jeg kunne tilføje, at mennesket er frit, og dog ligger det overalt i lænker. Er det forkert at sige, at det er selve sociologiens grundlagsspørgsmål, som bliver angrebet i denne afhandling?

Sverre Raffnsøe: For så vidt som jeg søger at belyse de basale relationer imellem individer, der lever i samfund, kan man sige, at jeg forholder mig til et af den 'sociale fysiks' grundlæggende spørgsmål siden 1900-tallet. Også når jeg forsøger at give mit bud på en generel samtidsdiagnose, der ikke kun forholder sig til det politiske i snæver forstand, men til det sociale, lægger jeg mig i forlængelse af den store sociologiske tradition - men ikke kun den.

Eftersom jeg søger at udtale mig om arten af det sociale bånd - om selve det der binder os sammen til et samfund - indskriver jeg mig også i en socialfilosofisk tradition. Og her er min pointe, at det sociale bånd er blevet meget vanskeligere at afdække og forholde sig til, fordi det ikke længere kan udpeges som et fællesskab, vi lægger til grund, men fremstår som en socialitet, vi alle er integreret i. Vi oplever os alle som indspundet i et underligt immaterielt bånd, der binder os sammen i en række forskellige henseender. Hver enkelt af disse bindinger kan vi principielt ændre efter forgodtbefindende; men vi kan kun konfrontere en lille del af netværket ad gangen og kun i det omfang den bliver håndgribelig. Samtidig med at alt substantielt synes at smelte og forsvinde i den blå luft, bindes vi af et "smidigt bånd gjort af kattefjeds lyd, af kvindeskæg og bjerges rød-der". Og i forhold til det kommer vi altid for sent.

Nyhedsbrevet: Er det virkelig alt?

Sverre Raffnsøe: For så vidt som jeg belyser, hvordan forskellige dele af det aktuelle netværk bliver til, gennem en undersøgelse af en uddifferentieringshistorie fra antikken til i dag, forholder jeg mig også til historievitenskabelige undersøgelser. Men man kan i lige så høj grad hævde, at jeg udtaler mig om den kontekst, som vi nødvendigvis må tage højde for i dag, så snart vi søger at lede andre eller os selv, og dermed indskriver jeg mig i og kommer med et bud på en ledelsesfilosofi. Afhandlingen lægger sig altså i krydsfeltet mellem og trækker på en række forskellige faglige traditioner.

Nyhedsbrevet: Du anerkender altså dit slægtskab med de store -Tönnies, Marx, Simmel, Weber. Hvordan afviger dr. Raffnsøes diagnose fra klassikerne?

Sverre Raffnsøe: I forhold til den undren over, at mennesket grundlæggende er frit og alligevel overalt ligger i lænker, som du formulerede til at begynde med, er der i hvert fald tale om en forskydning. Frihed og ufrihed forekommer uadskillelige i dag: Det, der giver os udfoldelsesmuligheder, er samtidig det, som begrænser os og risikerer at blive vores fortabelse.

Nyhedsbrevet: Dr. phil. Sverre Raffnsøe, tak for samtalen.

Interview: Søren Overgaard Nielsen

Forskning udefra

Som en fast rubrik i nyhedsbrevet præsenteres her et perspektiv på samfundsvidenskabelig forsknings rolle i samfundet, men altid fra en person uden for Ipf. Nyhedsbrevet har bedt **debatredaktør på Politiken Per Michael Jespersen** om at lægge for. Her fortæller han,

hvordan forskere i den offentlige debat opleves fra en redaktørstol. Per Michael Jespersen blev i '92 cand.scient.pol. fra Københavns Universitet. Inden han kom til Politiken, har Per Michael Jespersen blandt andet været journalist på ArbejdsMarkedsPolitisk Agenda.

Flere smagsdommere - tak!

Er der et behov for, at personer med samfundsvidenskabelige uddannelser blander sig mere i den offentlige debat?

Overhovedet ikke. Snarere tværtimod. Langt hen ad vejen er den offentlige debat i Danmark nemlig en indforstået signalkamp mellem djøfere tilknyttet de magtfulde interesser - ministerier, interesseorganisationer, politiske partier og store virksomheder. Samfundsvidenskabsfolk er kort sagt ikke en mangelvare i den danske medieverden.

Og dog. Der er nemlig én person blandt de samfundsvidenskabeligt uddannede, som vi efter min mening hører for lidt til. Og som jeg gerne så blandede sig langt mere i debatten: Samfundsforskeren.

Når det er vigtigt for demokratiet at høre til netop ham, skyldes det to ting. Den ene er, at forskeren har en dyb viden og indsigt i de store samfundsmæssige udfordringer, vi står overfor. Og den anden er, at forskeren i modsætning til andre djøfere ikke er ansat til at fremme ganske særlige, snævre interesser. Forskeren er uafhængig og kan derfor blande sig i den offentlige debat på en fri, åben og langt mere effektiv måde end andre.

Problemet er bare, at han meget sjældent gør det. Som oftest nøjes han med at holde emnet - valganalysen, Danmarks økonomiske situation, Irak-krisen - ud i strakt arm i medierne af frygt for at sætte sin faglige autoritet over styr.

Men det er synd. For netop holdningsudsagn og indignation fra samfundsforskere er det bedste middel til at kvalificere den offentlige debat. Og til at drive den fælles indsigt videre i en opbrudstid, hvor mure vælter, industrisamfundet dør ud, højre-venstre-skalaen skrottes, velfærdsstaten forandrer sig osv.

Vi har kort sagt brug for flere begavede samfundsforskere, der tør tale og mene noget med afsæt i en uafhængig position.

Det gælder f.eks. når en velfærdsstatsforsker tordner mod myten om, at globaliseringen sætter den danske velfærdsstat under pres - som i Politiken for nylig. Eller når en universitetsøkonom foreslår et helt nyt brugerbetalingssystem i den offentlige sektor, der vender den tunge ende opad. Eller når en indvandringsforsker blander sig i debatten med stærke synspunkter, der bryder op i skyttegravskrigen mellem de korrekte og fundamentalisterne.

Eksemplerne er der - men de er desværre undtagelser.

Når samfundsforskere har en modvilje mod at blande sig i debatten, hænger det blandt andet sammen med, at man er bange for at ende i grøften fra 1970'erne. Med god grund. Her blev forskerstanden nemlig involveret i samfundsdebatten på en så overrideologiseret måde, at man mindst talt satte sit varemærke - uafhængigheden - over styr.

Politiseringen gik langt over stregen i 70'erne - ingen tvivl om det. Men det gjorde politiseringen også, da landets statsminister for nylig udnævnte 'smagsdommerne' - altså forskere med holdninger - til 'folkets' fjender.

Med dette barokke angreb på en samfundsgruppe - med det underforståede budskab, at 'hvis du har indsigt på et område, så hold din kæft' - gjorde statsministeren det ikke nemmere for samfundsforskeren at blande sig i den offentlige debat. Og det kan man ærgre sig over. For realiteten er nemlig, at vi har brug for langt flere indsigtfulde, kritiske og uafhængige stemmer i den offentlige debat - ikke færre.

Per Michael Jespersen

Begivenheder og personer**20. september**

Nyhedsbrevets hjemmeside blev lanceret. Besøg adressen www.cbs.dk/departments/mpp/lpfnyt, hvis De vil have nyhedsbrevet tilsendt gratis eller læse ældre numre.

lpf's nyhedsbrev har fået en hjemmeside

20. september

lpf's team-office blev indviet. Man kan læse mere om lpf's team-office-eksperiment på adressen www.cbs.dk/departments/mpp/centres/teamoffice/teamoffice.shtml

1. november

Peter Strunge har fået et to-årigt adjunktur på lpf. Peter Strunge har tidligere skrevet ph.d.-afhandling på lpf.

Peter Strunge har fået et to-årigt adjunktur

11. november

Center for Corporate Values and Responsibility (CVR), som er et samarbejde mellem Institut for Interkulturel Kommunikation og lpf, blev indviet officielt. Besøg www.cbs.dk/centres/cvr

25. november

Rektorkollegiets forskningsprojektlederkursus begyndte. Et kursus som lpf's gruppe i innovation og viden står for.

1. december

Pierre-Jean Barlatier, som kommer fra CERAM Sophia-Antipolis, er ny gæste-ph.d.-stipendiat og vil blive tilknyttet Strategigruppen. Pierre-Jean Barlatie skal besøge lpf i tre måneder.

1. januar

lpf's nye Advisory Board oprettes. Personerne, som indgår i Advisory Board, vil blive offentliggjort på datoen.

1. januar

Tobias Lindeberg begynder som ny ph.d.-stipendiat på lpf. Han skal skrive afhandling om kvalitets-kommunikation. Lindeberg har tidligere været konsulent på Danmarks Evalueringsinstitut.

15. januar

Elena Bou, som kommer fra ESADE i Barcelona, er gæste-ph.d.-stipendiat og vil blive tilknyttet gruppen viden og innovation. Elena Bou skal besøge lpf i tre måneder.

21. januar

Tiltrædelsesforelæsning for lpf's nye adjungerede professor Pierre Guillet de Monthoux. Tiltrædelsesforelæsningen finder sted på Solbjerg Plads kl. 14.00 i auditorium SP 2.02.

22. februar

/Estetik - teori og praksis. Hvad er æstetik - hvordan kan organisationer bruge æstetiske virkemidler? Konference er arrangeret af Center for Corporate Communication. www.cbs.dk/cc

Besøg CCCs hjemmeside for yderligere information

Ledelse, Politik & Filosofi - Nyhedsbrev udgives af:

Institut for Ledelse, politik og filosofi
Handelshøjskolen i København, Blågårdsgade 23B
2200 København N
Tlf.: 38153630
Fax: 3815 3635
Mail: nyhedsbrev.lpf@cbs.dk
WWW: cbs.dk/departments/lpfnyt/

På hjemmesiden kan De tilmelde Dem nyhedsbrevet. Så modtager De det gratis med posten, når det udkommer.

Ansvarshavende redaktør:

Søren Barlebo Wenneberg, Institutleder

Redaktør:

Søren Overgaard Nielsen

Foto:

Thomas Lekdorff m.fl.

Layout:

Christina Møller Madsen

Tryk:

Center-Tryk

Oplag: 1000

ISSN nr.: 1601-8974

Ledelse, Politik & Filosofi påtager sig intet ansvar for manuskripter m.v., som indsendes uopfordret.

Deadline og udgivelsesdatoer

Nr. 1, 2003: Deadline 14. februar

Udkommer 3. marts

Nr. 2, 2003: Deadline 15. maj

Udkommer 2. juni

Nr. 3, 2003: Deadline 15. august

Udkommer 1. september

Nr. 4, 2003: Deadline 14. november

Udkommer 1. december